

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/22/2013
Identifikačné číslo spisu:	8009200294
Dátum vydania rozhodnutia:	11.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8009200294.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu X. L., M., zastúpeného JUDr. Martinom Staroňom, advokátom so sídlom v Prešove na Hlavnej 89, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska 33, Prešov), v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-230/DI-2-2008 zo dňa 29. januára 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/21/2009-113 zo dňa 26. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 1S21/2009-113 zo dňa 26. marca 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánmi objasňujúcimi priestupok

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove z 12. novembra 2008, č. p. ORP-P-839/DI-3/2008 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru, Krajského dopravného inšpektorátu v Prešove č. k. KRP-230/DI-2-2008 z 21. januára 2009 bol X. L. uznaný za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d), l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch z dôvodu porušenia ustanovení § 4 ods. 2 písm. c), § 50 písm. a), § 51 ods. 2 písm. f), § 51 ods. 3 písm. a), b), c) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, pretože 20. septembra 2008 vo večerných hodinách viedol svoje osobné motorové vozidlo značky BMW, evidenčné číslo F. v Prešove po Šafárikovej ulici v smere jazdy od Duklianskej ulice k Hollého ulici pri predchádzaní vozidla VW Passat evidenčného čísla F., ktoré viedol vodič Ing. O. F., narazil pravým spätným zrkadlom do ľavého spätného zrkadla tohto vozidla a po náraze nezastavil.

Za tento priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 5.000 Sk (165,97 €) a zákaz činnosti na dobu 4 mesiacov a povinnosť uhradiť trovy konania 500 Sk.

Oba správne orgány rozhodnutia odôvodnili všeobecnou povinnosťou vodiča uvedenou v § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách, ktorý stanovuje, že vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a nevedomou nedbanlivosťou páchatel'a priestupku podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

II.

Konanie pred súdom prvého stupňa
a pred odvolacím súdom

Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 1S/21/2009 z 24. novembra 2009 zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a na jeho základe Najvyšší súd SR zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Rozsudok odôvodnil tým, že krajský súd sa dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevysporiadal s námietkami, ktoré uplatnil žalobca v žalobe, a to najmä s tvrdením, že nehodu, ku ktorej malo dôjsť, vôbec nezaregistroval, z ktorého dôvodu neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty priestupku uvedené v § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, najmä subjektívna stránka priestupku a neuviedol, prečo nevykonala žalobcom navrhnutý dôkaz - vypočutie svedka za účelom, prečo následne nahlásil škodu príslušnej poisťovni, čím však neuznal svoju vinu.

III.

Opakované konanie pred súdom prvého stupňa, odvolacie konanie a ďalšie konanie pred súdom I. stupňa

Na základe pokynov odvolacieho súdu Krajský súd v Prešove vypočul poškodeného Ing. O. F. a v rozsudku z 19. apríla 2011 skonštatoval, že týmto výsluchom nebolo preukázané, že by neštandardná jazda žalobcu bola zapríčinená pohybom osôb alebo psa v bezprostrednej blízkosti komunikácie, a preto súd považuje toto tvrdenie žalobcu za účelové.

Ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca nezastavil motorové vozidlo, hoci mal a mohol vedieť, že došlo ku kontaktu s vozidlom VW Passat, druhý vodič motorového vozidla Ing. O. F. nahlásil dopravnú nehodu vzhľadom na ustanovenie § 51 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z., pretože ak škoda spôsobená pri dopravnej nehode na žiadnom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí ani na inom majetku nedosiahla výšku ustanovenú v odseku 3 (teda 10 násobok minimálnej mzdy zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ustanovenú osobitným predpisom), účastníci dopravnej nehody sú povinní postupovať podľa ods. 3, len ak sa výslovne nedohodli inak. K dohode medzi žalobcom a Ing. O. F. nedošlo, pretože žalobca opustil miesto dopravnej nehody tvrdiac, že nevedel o tom, že sa dopustil priestupku. Naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. k), je v príčinnej súvislosti s naplnením skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V konaní nebolo preukázané, že by jazda vodiča - žalobcu v kontaktnej blízkosti vodiča motorového vozidla Ing. O. F. bola v krajnej núdzi tak, ako to upravuje § 2 ods. 2 písm. b) zákona o priestupkoch. Z týchto dôvodov krajský súd žalobu opätovne zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 10Sžd/46/2011 zo dňa 1. augusta 2012 v poradí druhý rozsudok krajského súdu zrušil a vyslovil právny názor o nedostatočnom zistení skutkového stavu a uložil krajskému súdu, ktoré dôkazy má vykonať.

Krajský súd v Prešove nerešpektujúc právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že dokazovanie, ktoré je potrebné vo veci vykonať, presahuje rozsah upravený

v § 250i ods. 1 O.s.p.

IV.

Odvolanie

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Nestotožňuje sa so záverom krajského súdu, že preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, pretože krajský súd najprv žalobu zamietol, avšak po zrušení jeho rozsudku odvolacím súdom bez toho, aby sa zmenil podklad pre rozhodnutie, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie s poukázaním na rozsah nariadeného doplnenia dokazovania. Žalovaný ďalej tvrdí, že považuje skutok za preukázaný, ten je priestupkom a preto i postih zaň bol zákonný a odôvodnený. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalobca považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že nehodu nezaregistroval, preto nie je daná jeho vedomosť o dopravnej nehode. Na základe vykonaných dôkazov nebola žiadnym spôsobom preukázaná nedbanlivosť žalobcu pri jeho konaní, a to ani ako nevedomá nedbanlivosť a nepovažuje teda ani za preukázané, že za spôsobenú nehodu a škodu nemôže niesť zodpovednosť.

V.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol a minister nevyužil zákonnú možnosť určiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení novely č. 345/2012 Z. z. (ktorá nadobudla účinnosť od 1.1.2013 a bola prijatá zrejme v súvislosti s realizáciou programu ESO), ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11. septembra 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že vec už bola Najvyšším súdom Slovenskej republiky prerokúvaná, avšak napriek tomu sa krajský súd opakovane i v napadnutom rozsudku dopustil rovnakých pochybení ako v prvom prípade a navyše nerešpektoval právny názor vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu v rozpore s ustanovením § 250ja ods. 4 O.s.p., podľa ktorého súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Právny názor v prerokúvanom prípade spočíval v konštatovaní nedostatočne zisteného skutkového stavu a povinnosti krajského súdu vykonať dôkazy, ktoré buď odstránia pochybnosti o zodpovednosti žalobcu za spôsobený priestupok alebo preukážu, že o ňom nevedel ani vedieť nemohol a nemožno voči nemu vyvodiť zodpovednosť zaň a až po takto zistenom stave môže krajský súd vec vrátiť správnomu orgánu na rozhodnutie so svojim právnym názorom opierajúcim sa o vyčerpávajúce dokazovanie; nie však predčasne, ako to spravil na pojednávaní 26. marca 2013.

Analogicky podľa § 250 ods. 7 O.s.p. odvolací súd poukazuje na odôvodnenie predchádzajúceho uznesenia sp. zn. 10Sžd/46/2011 z 1. augusta 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že dokazovanie je nevyhnutné doplniť o výsluch štyroch svedkov a žalobcu. Nejde o rozsiahle dokazovanie.

Krajský súd v Prešove (so zreteľom na ustanovenie § 250i ods. 2 O.s.p.), nebol viazaný návrhom žalobou ani návrhom žalobcu v prvom odvolaní a nič mu nebránilo vypočúť aj svedkov - policajtov, ktorý na druhý deň ráno po údajnej dopravnej nehode prišli za žalobcom a zisťovali mieru jeho zavinenia na zrážke s vozidlom poškodeného Ing. O. F.. Nebol vypočutý ani syn žalobcu, ktorý mal otca na poškodenie auta upozorniť ako prvý. Rovnako výsluch Ing. O. F. bol na pojednávaní 19. apríla 2011 vedený nedostatočne profesionálne bez zreteľa na to, že touto výpoveďou sa má ozrejmiť vedomosť, či nevedomosť žalobcu o náraze, či už počas neho alebo, čo i len krátko po ňom. Otázky mali byť kladené so zameraním na zistenie tejto skutočnosti, napr. či Ing. F., nejako na žalobcu po náraze trúbil, kýval, svietil, upozorňoval, či ho nechcel dosiahnuť a dávať mu znamenie, aby zastavil, ako sa správal žalobca, keď za ním prišiel, či si bol vedomý nehody a podobne. Rovnako mali byť vypočutí i ďalší uvedení svedkovia, ak by výsluch svedka Ing. O. F. nedával dostatočné odpovede na otázky týkajúce sa zavinenia žalobcu.

Odvolací súd vec vrátil už 1. augusta 2012 krajskému súdu aj z toho dôvodu, že v rámci dokazovania je nevyhnutné vypočúť aj dvoch príslušníkov polície. Pre zaručenie objektívnosti týchto výsluchov aj z hľadiska žalobcu je podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci vhodnejšie a primeranejšie, aby vypočutie príslušníkov nevykonávali ich kolegovia objasňujúci priestupok, ale aby výsluch viedol nezávislý a nestranný súd mimo sféry policajných orgánov. Aj toto bol významný dôvod, pre ktorý najvyšší súd trvá na splnení nariadeného doplnenia dokazovania.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil opakovane na ďalšie konanie Krajskému súdu v Prešove, ktorý v novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.